

CONTACTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE
VERSCHIJNT ZEVENMAAL PER JAAR

REDACTIE: A. G. VAN HERK
LIVINGSTONELAAN 249, 3526 HG UTRECHT
TELEFOON 030 - 288.17.41

ISSN 0922-0089
MEI 1998
NUMMER 95

Weer Verenigingsjaar ten Einde

Met onze bijeenkomst in Nuland sluiten we weer een verenigingsjaar af. Het bestuur is er tevreden over en we hopen U ook. We hebben steeds druk bezochte bijeenkomsten gehad, die altijd heel genoeglijk waren en onze veilingen waren succesvol. Onze boekerij kreeg diverse aanwinsten en ons rondzendverkeer voorziet nog steeds in een behoefte.

Geheel buiten schuld van degenen die zich met de Nieuwtjesdienst bezighouden, ontstond daarin een stagnatie, waarvoor wij een oplossing hopen te vinden.

De herziening van onze reglementen nadert zijn voltooiing en over het ledental zijn wij evenmin ontevreden.

Graag wil ik iedereen die dit afgelopen jaar zijn of haar steentje heeft bijgedragen daarvoor hartelijk bedanken. Samen kunnen we er iets van maken en dat laten we ook zien. Moge dat anderen aansporen om zich als lid aan te sluiten.

Gelukkig ben ik van mijn operatie goed hersteld en het deed mij veel genoegen van zoveel van U een blijk van belangstelling te ontvangen. Heel hartelijk dank daarvoor.

De verandering waarover ik de vorige keer schreef, pakte helaas anders uit dan ik bedoelde. In Leusden aangekomen, moesten we ontdekken dat men daar niet op ons gerekend had, een telefonische reservering en een schriftelijke bevestiging daarvan ten spijt. Uiteraard hebben wij na afloop direct actie genomen, maar op het moment waarop ik dit schrijf, is daarop nog geen antwoord ontvangen.

Gelukkig bleek Motel Tiel ons te kunnen opvangen, zodat onze bijeenkomst toch doorgang vond, ook al omdat vele leden zich de moeite getroostten een eind verder te rijden. Alle lof voor dit blijk van meeleven met onze Vereniging!

Helaas is een aantal andere leden onverrichter zake naar huis teruggekeerd, waarvoor we ook alle begrip hebben. Hoe dan ook, onze excuses voor het ongemak, dat dit alles veroorzaakte.

Zoals elders blijkt, zijn nadere onderhandelingen over de verzekering van ons rondzendverkeer, onze veilingen en onze nieuwtjesdienst met succes afgerond. Nader overleg met PTT Post heeft bevestigd, dat verzending met een pakketzegel verantwoord is, aangezien zo'n zending via de strook kan worden getraceerd en het transport van de rondzending is verzekerd.

De opmerkingen destijds tijdens de bijeenkomst gemaakt, en ook de schriftelijke aanbevelingen, zullen wij bezien en ons reglement waar nodig aanpassen. Onder meer gaat dat ook over het verzenden van ontvangstbevestigingen naar de Rondzendcommissaris na afgifte c.q. verzending.

Tijdens onze Algemene Vergadering in november a.s. hopen wij het nieuwe en aangepaste Reglement voor het Rondzendverkeer goed te keuren.

Tenslotte hoop ik dat U benieuwd bent naar onze locatie in Nuland op 16 mei a.s. en eens een kijkje komt nemen. U weet het: het materiaal voor de Eerste Schriftelijke PNC-Veiling kan worden bezichtigd, terwijl de voor april aangekondigde lezing, naar wij hopen, nu doorgang kan vinden. Door de troubles met Leusden moest deze lezing, in onderling overleg, worden uitgesteld. Dus graag tot ziens in Nuland!

H. W. M. Hopman - Voorzitter

Canada- en U.S.A.-Verzamelaars!

→ **HERMANS PHILATELICS** ←

BOX 235, VINELAND, ONT.
LOR 2C0, CANADA

levert U uit voorraad
ALLE GEWENSTE ZEGELS EN ENVELOPPEN
zowel Postfris als Gestempeld.

Correspondentie kan in het Nederlands worden gevoerd!

BESTUURSMEEDEDELINGEN - MEI 1998

Secretariaat: H. Winterberg

Ledenadministrateur: J. Udo

Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk

Postbus 23644

Tel: 0251-234256

1100 EC Amsterdam Z.O

UITNODIGING

Het bestuur nodigt U uit tot het bijwonen van de laatste bijeenkomst vóór de verschrikkelijk hete zomer welke gehouden zal worden op Zaterdag 16 mei 1998 in de Valkenzaal van Hotel Nuland, Rijksweg 25, te Nuland, telefoon 073-534.2.534. Wij rekenen op een grote opkomst, en hopen dat veel clubgenoten de weg naar Nuland zullen vinden en dat wij hen daar in grote getale mogen begroeten.

AGENDA:

- 10.30 uur Zaal open voor genodigden en introducés *)
 - 11.00 uur Opening, Mededelingen, rondvraag, leestafel, boekenhoek, ruilen, onderling contact.
 - 12.30 uur Lunchpauze.
 - 13.30 uur Veiling nummer 172, en ook een schriftelijke PNC veiling. (Op de bijeenkomst kan tot 13 uur voor de PNC veiling worden ingeschreven.) De kavellijsten vindt u bijgevoegd. Voor hen die niet aanwezig kunnen zijn, bestaat de mogelijkheid tot schriftelijk bieden.
- Het adres hiervoor is: dhr. J. van KEULEN, Deylerweg 65, 2241 AB Wassenaar. Schriftelijke biedingen dienen uiterlijk 2 dagen vóór de veiling ingediend te zijn.**
- 16.00 uur Sluiting.

De tijden zijn bij benadering, waarvan kan worden afgeweken.

*) Introducés zijn altijd van harte welkom, mits onder begeleiding van een onzer leden. Zij worden bovendien verzocht de presentielijst te tekenen en zich bij de bestuurstafel bekend te maken.

Zo bereikt u "Hotel Nuland":

Per trein: vanaf station 's-Hertogenbosch, buslijn 90 of 161 richting Nuland of Nijmegen. De bus stopt voor het hotel.

Per auto: uit de richtingen Amsterdam/Utrecht en Rotterdam; A2 richting 's-Hertogenbosch, bij knooppunt Hintham neemt u de A50/N50 richting Nijmegen/Oss (Autotron). Hotel ligt aan de afslag Nuland.

Uit richting Eindhoven; A2richting 's-Hertogenbosch, en vervolgens afslag A50/N50 richting Nijmegen/Oss (Autotron). Hotel Nuland ligt aan de afslag Nuland.

Uit richting Arnhem; volg de A50 richting 's-Hertogenbosch. Hotel Nuland ligt aan de afslag Nuland.

VOLGENDE BIJEENKOMSTEN:

Wilt u de navolgende data alvast in uw agenda noteren?

Zaterdag 05 september 1998: Zwolle
Zondag 18 oktober 1998: Leusden
Zaterdag 21 november 1998: Alphen a/d Rijn

MUTATIES LEDENLIJST

Tot ons verdriet ontvingen wij het bericht dat de heer Jan Stil uit Purmerend is overleden.

Als kandidaat-leden mogen wij de heren: (679) J. Stekelenburg te Nieuwegein, (680) P.H.W. aan den Boom te Weert, en (681) E.J. Roos te Amsterdam, hartelijk welkom heten.

Eventuele bezwaren tegen de kandidaat-leden kunt u binnen 1 maand schriftelijk indienen bij het secretariaat (Mozartstraat 84A, 1962 AD Heemskerk).

VERZEKERING FILATELISTISCH MATERIAAL:

Tijdens de februari 1998 bijeenkomst speelde zich een discussie af over de verzekering van de rondzendingen, waarover zoals gebleken is misverstanden ontstaan zijn. Er zijn inmiddels ook veranderingen opgetreden in de dekking. Wij vatten de nieuwe situatie graag samen.

- ❖ De vereniging heeft een verzekering lopen, waaronder filatelistisch materiaal bij bestuursleden en commissarissen verzekerd is. Maar ook de gewone leden vallen hieronder. Uiteraard dient u zelf eventueel uw verzameling te verzekeren. Materiaal van de rondzending is verzekerd.
- ❖ Het dekkingsgebied is nu de Benelux (was eerst alleen Nederland.)
- ❖ Het maximaal gedekte bedrag per rondzending is nu f8.000, - (was f5.000, -) Voor materiaal bij bestuursleden en commissarissen geldt een bedrag van f150.000, -
- ❖ De boekerij is apart verzekerd.

Wat niet veranderd is, zijn de zorgvuldigheidscriteria.

U bent verplicht zorgvuldig met de aan u toevertrouwde zaken zoals rondzendboekjes en verenigingsboeken om te gaan. Als er problemen zijn bent u verplicht het bestuur ogenblikkelijk in te lichten over wat er aan de hand is en eventueel aangifte bij de politie te doen. Zie ook het rondzend- en boekerijreglement. De rondzendingen kunt u met een pakketzegel verzenden. Aangetekend is niet langer nodig.

LEDEN HELPEN LEDEN

GEZOCHT Medeverzamelaars op het gebied van Precancels. Reacties aan de heer A. H. W. Smeets, Bisschop Boermastraat 5, 6041 XL Roermond.

GEVRAAGD: Algemene catalogi van (internationale) Postzegeltentoonstellingen, te koop of ter inzage. Reacties aan de heer J. Udo, telefoon 020-696.27.20, of postbus 23644, 1100 EC Amsterdam-Zuidoost.

RUILEN. Wie Nederlandse zegels wil ruilen tegen Amerikaanse, kan in het Engels contact opnemen met de heer Donald C. Sly, 6368 Lincoln Blvd, Space 105, Oroville CA 95966, U.S.A.

RUILEN. Wie gebruikte Nederlandse zegels wil ruilen tegen gebruikte Canadese zegels kan zich in verbinding stellen met de heer Joseph Rajan, 244 Lawson Road, Scarborough, Ont., M1C 2J7 Canada. Voertaal Engels. Mr. Rajan is ook geïnteresseerd in munten.

OVERIGE MEDEDELINGEN

- * Wij hebben nog een beperkt aantal "Lexicons voor USA-Filatelie, Amerikaanse Postzegeltermen Vertaald", een must voor iedere USA-verzamelaar. Deze schitterende Publicatie N° 8 wordt U in ringband geleverd voor de prijs van slechts f 22.50 afgehaald tijdens de bijeenkomsten. Toezending per post komt op f 32.50 per exemplaar. Nadere inlichtingen verstrekt u graag de heer J. Udo, aan de bestuurstafel of op Postbus 23644, 1100 EC Amsterdam.
- * Op 29 mei 1998 verschijnt gelegenheidsenvelop MVK De Kooy nr. 31, gewijd aan de T45 Beechcraft. Deze envelop is te bestellen door storting van f 7,- per stuk op Postgiro 42 73 720 t.n.v. "Gelegenheidsenveloppen MVK De Kooy", te Den Helder.

John Frith

(705) 682-0213

P. O. Box 286
Copper Cliff, ON
M0M 1N0
Canada

WANTED TO BUY
ALL CANADIAN AND
BRITISH COMMONWEALTH
MILITARY & CENSORED
COVERS.

✱

HAVE SAME TO OFFER
FOR TRADE OR SALE.

✱

Canadian & Worldwide Military

Vragen? Iemand nog Vragen?

1. Een onzer clubgenoten, die zich toelegt op echt gelopen covers met afstempelingen van postkantoren (*stations*) in New York, vond 45 kantoren, maar weet zeker dat er méér zijn (geweest). Hij vond:

Airmail Field	Foreign B'ch Sta	Madison Square	Staten Island, St George
Bedford Park	Fox Street	Madison Square Station	[Street]
Bronx Central Annex	Grand Central Annex	Morrisania	Sutton Sta.
Canal St. Sta	Grand Central Station	New York DPO	Times Square Station
Church Street Annex	Greely Sq. Sta.	New York GPO	Tompkins Sq. Station
City Hall Annex	Haerlem	New York RPO	Tremont Station
City Island	Hamilton Grange Sta.	Pelham Naval Station	University Heights
Columbia University	Harlem	Penn. Term. Station	Varick St. Sta
[Station]	High Bridge Sta.	Planetary Station	Wall Street Station
Empire State Station	Hudson Term. Annex	Rockefeller Center Sta.	Washington Bridge Sta
Federal Hall Station	Hudson Term. Station	Staten Island.	Washington Heights
Fordham Station	Kings Bridge		West Forty Third St. Sta

Wie helpt hem aan de ontbrekende of weet waar die te vinden zijn?

2. In mei 1927 vloog Lindbergh over de Atlantische Oceaan, maar op welke datum zijn de eerste echt gelopen Air Mail-brieven van de USA naar een Europees land afgestempeld? Wanneer kwam de echte luchtpost USA-Europa in gebruik?

De redactie wacht graag (niet te lang!) op uw antwoorden!

#H-410	#3-89I	#4-106id	#9-112	PRECANCEL
\$75.00	\$5.00	\$7.50	\$37.50	\$10.00
#FX 65	#FX 77	#TBT 77	#FPS 50	#FCF 5
\$7.50	\$7.50	\$10.00	\$6.25	\$100.00

FULL TIME CANADIAN STAMP APPROVAL DEALER
 PRECANCELS, REVENUES, USED, MINT, CANCELS, ETC.
 1/2 CAT. AND BELOW, SEND INQUIRIES OR WANT LISTS TO
DAVE DEVENY • BOX 644 • PENTICTON BC
CANADA V2A 6P1
 RPSC 24605 PSS(GB) 618 CPS(GB)2727 PSS 7052 APS 153036

De eerste Decimale Uitgifte van Canada 1859-1868

Artikel uit Usca Post N° 13 van maart 1983

DE AANLEIDING

Omstreeks 1857 veroorzaakte het gelijktijdig gebruik van Amerikaanse dollars en centen, Britse sterling en Canadees geld verwarring in menige tak van handel en men drong aan op vereenvoudiging. Er werd besloten over te gaan op een decimaal muntstelsel en in mei 1859 werd een wet aangenomen die op 1 juli 1859 in werking trad. Er werden zowel nieuwe munten als nieuwe postzegels aangemaakt voor uitgifte aan het publiek.

DE NIEUWE POSTZEGELS

In 1858 fuseerde de firma Rawdon, Wright, Hatch & Edson met acht andere drukkers van waardepapieren. Samen vormden zij de American Bank Note Company.

Op 16 maart 1859 kreeg deze onderneming de opdracht tot het drukken van nieuwe Canadese postzegels, met gebruikmaking van de ontwerpen en de kleuren van de in roulatie zijnde pence-zegels. Daarbij moesten de volgende wijzigingen worden aangebracht:

de ½ penny	moest worden	1 cent	(Scott 14)
de 3 pence	moest worden	5 cents	(Scott 15)
de 6 pence	moest worden	10 cents	(Scott 16,17)
de 7½ pence	moest worden	12½ cents	(Scott 18)
de 10 pence	moest worden	17 cents	(Scott 19).

Voor het maken van de drukplaten werd de beproefde Perkins-methode gevolgd. Het ontwerp werd op een hulptransferrol overgenomen van de oorspronkelijke patrijs, daarin werden de nieuwe waarden gegraveerd en met behulp van deze rol werden nieuwe stalen drukplaten aangemaakt.

In augustus 1864 werd aan de serie een 2¢ waarde toegevoegd (Scott 20).

Al deze drukplaten werden niet voorzien van "imprints", balken met de naam van de drukker.

Op 28 november 1864 werd een nieuwe oplaag van alle waarden besteld en deze keer plaatsten de drukkers hun imprint 'American Bank Note Co. New York' tweemaal op elke rand van de platen. Om onbekende redenen kreeg de plaat voor de 17¢ echter geen imprint.

HET PAPIER

Laat in 1857 waren de eerste machinaal gefabriceerde papiersoorten in gebruik genomen. Deze bleken veel homogener van structuur en evenmatiger van dikte te zijn dan het tot dusver gebruikte met de hand gemaakte papier. De op het nieuwe papier afgedrukte pence-zegels zijn veel helderder.

In de serie van 1859 komen wel enkele variëteiten van kleur en papierdikte voor, maar de verschillende oplagen vertonen geen karakteristieke kenmerken.

DE TANDING

De eerste in gebruik genomen perforeermachine deed nog steeds dienst, maar in verband met de fors toegenomen vraag naar postzegels werden in 1861 twee nieuwe machines besteld en in 1863 nóg een. Als gevolg van de betrekkelijk primitieve constructiemethoden uit die tijd waren die machines niet precies gelijk aan de eerste. De zegels die ermee zijn geperforeerd, hebben verschillende tandingmaten. De machines kunnen als volgt worden onderscheiden:

- 1e machine (A): tanding 11.6 à 11.7
- 2e machine (B): tanding 11.75
- 3e machine (C): tanding 11.85 à 11.95
- 4e machine (D): tanding 12.1

Deze tandingen zijn opgemeten met een Gibbons Instanta tandingmeter. Vast staat dat machine D rond 1864 voor postzegels is gebruikt.

Toen eenmaal een tweede machine ter beschikking stond, was het logisch dat men de ene met zijn 11 wielen instelde op de perforatie in de ene richting en de tweede op de perforatie in de andere richting. Uiteenlopende tandingen konden toen welhaast niet uitblijven.

Een algemeen overzicht over alle waarden, ontleend aan een onderzoek van een zeer groot aantal zegels op brief, luidt als volgt:

- van 1 juli 1859 tot laat in 1862: tanding 11.75
- van laat in 1862 tot vroeg in 1865: tanding 12 x 11.75 of 11.75 x 12
- van april 1865 tot april 1868: tanding 12.

DE KLEUR

In deze periode werden alle drukinkten uit natuurlijke grondstoffen gemaakt en daarmee kon niet, zoals tegenwoordig het geval is, een stabiele herhaling worden bereikt. Behalve het paars van de 10¢ waren de kleuren echter opmerkelijk bestendig en in het tijdvak van tien jaar hebben zich slechts kleine verschillen voorgedaan. Deze worden in de meeste catalogi opgesomd, zodat ze hier niet genoemd hoeven te worden.

Maar de paarse kleur moet moeilijk het midden hebben gehouden tussen de sterke blauwe en de rode kleurstoffen, want er zijn vele variëteiten van te vinden. Toen de plaat nieuw was, werd het eerste proefvel in zwart afgedrukt. De eerste zegels die werden afgeleverd hadden een zwartbruine of een chocoladekleur. De tweede oplaag van deze zegel werd geleverd in een diepdonker kastanjebruin, terwijl de derde druk licht paarsbruin uitviel. Het loont zeer de moeite om een keur van deze kleuren in een duidelijk bepaalde volgorde te kunnen zetten en daarbij kan de volgende tabel van nut zijn:

KLEUREN VAN DE 10¢ IN TIJDSVOLGORDE

GROEP I - Tanding 11.75

1. 1859	16 maart	1000	bruinzwart - chocoladebruin
2.	12 juli	1000	kastanjebruin
3.	9 november	1000	bruinpaars
4. 1860	2 oktober	2000	agaat
5.	29 september	2000	geelbruinig paars
6. 1861	3 juni	2000	bruinachtig sepia
7.	13 augustus	2000	donker sepia
8. 1862	23 januari	2000	bruin in diverse nuances
9.	31 mei	2000	donkergeelig bruin

GROEP II - Tanding 12 x 11.75 of 11.75 x 12

10. 1862	2 september	1000	roodbruin
11.	17 december	2000	roodachtig sepia
12. 1863	27 februari	2000	geelachtig bruin
13.	14 september	1000	licht paarsbruin
14.	21 november	2000	donker bruinpaars
15. 1864	1 maart	2000	diep chocoladebruin
16.	6 mei	3000	sepia bruin - roodachtig sepia
17.	9 juli	2000	donker rozijnkleurig

GROEP III (Met Imprint) - Tanding 12

18. 1864	28 november	2000	dof en helder kastanjebruin
19. 1865	28 januari	2000	diep donkerviolet
20.	22 april	3000	dof leikleurig paars
21.	26 september	3000	dof roodachtig paars
22. 1866	24 februari	3000	dof blauwachtig paars
23.	27 juli	4000	bordeauxrood tot roodachtig paars
24.	11 december	5000	bruin-paarsrood
25. 1867	22 februari	1000	bruinig bordeauxrood
26a}	21 augustus	4000	zwak paarsrood, van slijtende platen
26b}			licht bruinpaars, diepe druk

DE DRUKPLATEN

Bij de aanmaak van de drukplaten voor deze uitgifte werden de op de transferrol staande beelden met de hand in de platen gewalst. Het bleek niet eenvoudig te zijn de zegelbeelden in het gelid te plaatsen. Ook kon al heel gauw een verdubbeling van het beeld optreden. Gebeurde dit bij het overbrengen van het beeld van de transferrol op de plaat, dan spreekt men van een "Franse inzet", verdubbelingen bij latere plaatreparaties staan bekend als "re-entries" = nieuwe inzetten.

Als er een oplage gereedgekomen was, werden de platen zorgvuldig beschermd tegen roest door een laagje vet op het oppervlak aan te brengen. Als de plaat daarbij een tik of een kras opliep, of wanneer zoiets gebeurde bij het reinigen voor de volgende druk, waren er op de afgedrukte postzegels gebreken te zien. Die moesten eigenlijk bij de eerstvolgende reparatie van de drukplaat worden hersteld, maar dat gebeurde lang niet altijd en meestal verdwenen ze pas na twee reparatiebeurten. Dit kan aanleiding geven tot een diepgaande studie van de zegels uit deze serie, maar dan is het nodig er eerst meer over te lezen.

DE POSTTARIEVEN 1859-1868

In dit tijdvak van tien jaar waren er slechts zes waarden te verkrijgen om er de meest voorkomende posttarieven mee te voldoen. Een kort lijstje geeft aan in welke gevallen het voor frankering of aantekenen verschuldigde recht kon worden voldaan met één enkele zegel. Bij combinatie met andere waarden wordt de lijst veel langer.

1 cent: Kranten per exemplaar.
Drop letters (stadsbrieven) per half ounce (= 14,15 gram).
Drukwerk per ½ ounce naar Brits Noord-Amerika en de USA.
Tijdschriften tot 4 ounces.

2 cents: Aantekenrecht binnen Canada.
Soldatenbrieven die aan bepaalde voorwaarden voldeden.
Drukwerk naar het Verenigd Koninkrijk per Canadees schip.

5 cents: Brieven per ½ ounce binnen Canada, New Brunswick, Nova Scotia en Prince Edward Island.
Aantekenrecht naar de U.S.A.

10 cents: Brieven per ½ ounce naar de U.S.A., behalve de Westkust, na 1864 ook naar deze Westkust, na 1864 ook naar Brits Columbia en Vancouver.

12½ cents: Brieven naar het Verenigd Koninkrijk per Canadese Paketboot.
Brieven naar New Brunswick en Nova Scotia per Brits schip.
Brieven naar Brits West-Indië per Brits schip.
Brieven naar Newfoundland per Canadese pakketboot en na 1865 ook per Brits schip.
Aantekenrecht naar het Verenigd Koninkrijk tot 31 januari 1866.

17 cents: Brieven per ½ ounce naar het Verenigd Koninkrijk per Brits schip en naar Holland per Canadese pakketboot.
Brieven per ¼ ounce naar Frankrijk per Canadese pakketboot.
Aantekenrecht naar Frankrijk per ¼ ounce.

Na 1 februari 1866 werd het aantekenrecht naar het United Kingdom verlaagd tot 8 cents. Het nieuwe gecombineerde tarief bestond uit 12½ + 12½ cents voor een aangetekende brief per Britse stomer, en uit 12½ + 5 + 2 + 1 = 20½ cents per Canadees schip.

Op 1 april 1866 werd de Provincie Canada het Dominion Canada, dat uiteindelijk ook alle andere Noord-Amerikaanse Provincies omsloot. Op die datum werd een nieuwe serie postzegels in omloop gebracht voor de frankering volgens een reeks verlaagde posttarieven.

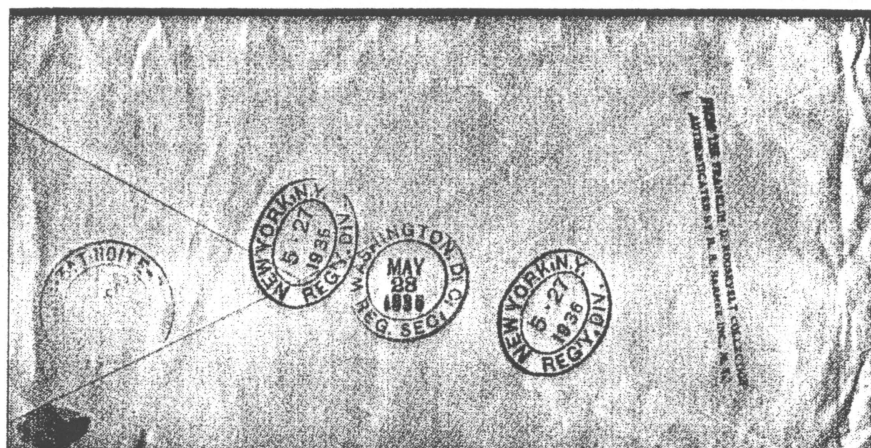
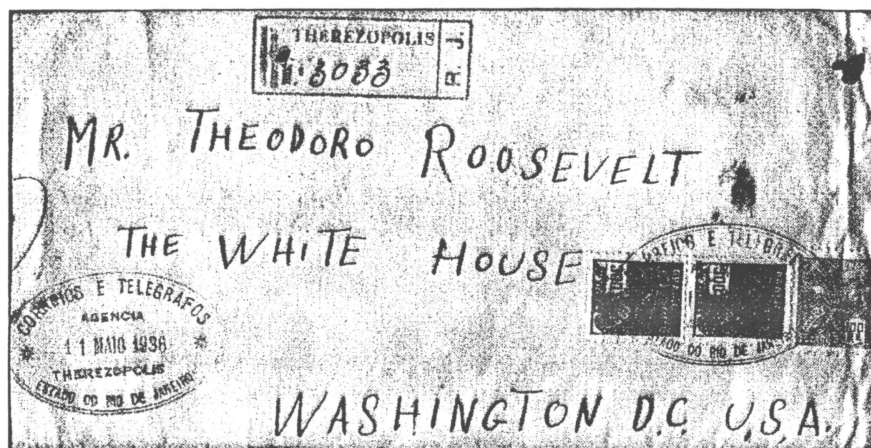
*Actie-opname van het bestuur,
wikkend en wegend,
tellend en metend,
initieënd en organiserend
om het u naar de zin te maken!*

Een Stuk van een Stuk

Onze clubgenoot de heer H. J. Kokkelkoren laat ons meegenieten van het hier afgebeelde stuk uit zijn verzameling: een brief aan Mr. Theodore Roosevelt, verzonden uit Therezopolis in Brazilië, op 11 mei 1936.

Hoewel deze President al in 1919 was overleden, heeft de Post de brief kennelijk toch afgegeven aan het Witte Huis. De daar toen zetelende President, toevallig een filatelist, heeft dit vermoedelijk zo grappig gevonden dat hij de brief in zijn collectie heeft opgenomen.

Op de rugzijde het stempel "From the Franklin D. Roosevelt Collection. Authenticated by H. R. Harmer Inc., N.Y." Harmer was het veilinghuis dat Roosevelt's verzameling na diens dood onder de hamer heeft gebracht.

VICTOR KUIL Coil Waste

Bedoeld als Rolzegels, verwerkt tot Velzegels

De bovenstaande illustratie zegt meer dan duizend woorden. *Coil waste* (spreek uit Coil 'weest') zijn velzegels die oorspronkelijk rolzegels hadden moeten worden: rolzegelafval dus. Er ging wat mis tijdens de productie, waardoor de gedrukte vellen niet meer geschikt waren om tot rolzegels versneden te worden. Uit zuinigheid werden ze daarna als velzegels geprepareerd en in omloop gebracht.

De coil waste praktijk begon in 1919, toen het aantal afgekeurde vellen uit de Washington-Franklin-serie, dat tot rolzegels verwerkt had moeten worden, was opgelopen tot 185.000. Het betrof zegels van 1¢, 2¢ en 3¢. Het waren zegels van de kleine 'rotary' drukpersen en de meeste vellen ervan waren al in verticale richting geperforeerd met tanding 10. In plaats van te worden versneden tot horizontale strips werden ze voorzien van een horizontale perforatie: tanding 11. Zo zijn de Scott 538, 539, 540 en 541 ontstaan, dus met de tanding 11 x 10.

Twee jaar later werden vellen die nog niet verticaal geperforeerd waren, afgekeurd voor de aanmaak van rolzegels en later in twee richtingen van een perforatie voorzien. Dit zijn de Scott 545 en 546, met de vierzijdige lijntanding 11.

Maar ook de nieuwe serie van 1922, die de Washington-Franklins opvolgde, kende productieproblemen. De coil waste-zegels uit deze serie zijn Scott 578 en 579 (beide met de tanding 11 x 10), 594 en 595 (allebei met tanding 11).

Door het toenemend gebruik van de rotatiepers werd het drukken van postzegels zoveel goedkoper dan voorheen, dat het niet meer de moeite waard was om drukafval te hergebruiken. De praktijk van coil waste hergebruik werd derhalve afgeschaft.

Wat ging er mis bij de productie?

Omdat de rotatiepersen werden gevoed met papier op grote rollen konden grote aantallen rolzegels gemaakt worden zonder dat - zoals in het verleden het geval was - de stukjes rol aan elkaar gelijmd moesten worden. Eerst werd de perforatie aangebracht, daarna werden lange rechte stroken gesneden en die werden vervolgens opgerold. Er werd zó gesneden dat het zegelbeeld precies tussen de snijlijnen lag. Maar als er teveel onregelmatige krimp optrad, zwakte het zegelbeeld tussen de snijlijnen heen en weer. Als dit zwalken te ver ging, werd het zegelbeeld doorsneden en dat kon niet. Afgekeurd dus!

Door nu de afgekeurde bedrukte rol niet tot lange rechte stroken, maar tot vellen van 10 x 17 zegels te versnijden, werd dit zwalken beperkt, doordat er nu slechts over een kleine afstand geperforeerd hoefde te worden. Er kon over deze kleine afstand meestal een nette perforatie aangebracht worden.

Hoe kan coil waste herkend worden? Het is wel de moeite waard om dit na te gaan, gezien de (veel) hogere prijzen dan die van de gewone varianten.

Alle zegels met de tanding 11 x 10 zijn coil waste. De tanding alleen is dus bepalend.

De Washington-Franklin coil waste-zegels met de tanding 11 hebben een horizontale maat van 19½ à 20 mm en ze zijn 22 mm hoog.

De Scott 594 en 595 zijn circa 19¾ mm breed en 22¼ mm hoog. De gewone flat plate-zegels zijn 19,2 mm breed.

O ja, de Scott 596, waarvan er maar 12 gevonden zijn, wordt geen *coil waste* genoemd, maar *sheet waste*. Een duur broertje! Leest u het verhaal over de 596 maar na in de betreffende *editorial* van de Scott Specialized.

HERMAN JACOBS

CANADIAN POTPOURRI CANADIEN

✳️ Vox clamantis in deserto. De roepende in de woestijn. Een prachtig motto voor de Canadese en de Nederlandse belastingbetalers!

Maar kijkt u nu eens goed naar Scott 1029. U ziet hier afgebeeld de basiliek in St. John's, New Foundland. Deze zegel werd uitgegeven op 17 augustus 1984, ter herdenking van de 200e verjaardag van de vestiging van de rooms-katholieke kerk in New Foundland. Nu moet u er wel Carl even bijhalen, want onder het wapen ziet u dan duidelijk het devies van het diocees St. John's: "Vox clamantis in deserto".

Kijkt u ook nog eens goed naar de twee paarden op deze zegel, dan ziet u ook het "geheime" jaartal 1984.

✳️ En dan wil ik graag even uw aandacht vestigen op de lieflijke jongedame, die u hier afgebeeld ziet op Scott 860, uitgegeven op 4 juli 1980. Het is de beroemde sopraan Emma Albani (1847-1930). Als u nu dacht dat ze zich mooi aangekleed had omdat ze op een postzegel vereeuwigd werd, dan vergist u zich toch. U ziet haar in het fraaie kostuum van Violetta uit de opera "La Traviata".

Kunt u ook hier het "verborgen" jaartal ontdekken?

✳️ Is het u ook opgevallen dat op de allereerste zegel, uitgegeven door de Provincie Canada in 1851, de beroemde 3 penny "Beaver", Scott n° 1, het monogram van Koningin Victoria uit o.a. twee letters bestaat, namelijk VR, de afkorting voor Victoria Regina? Dat heeft u niet gemerkt?

Nu moet u eens aandachtig kijken naar de op 19 juni 1897 uitgegeven zegels, de zogenaamde Diamanten Jubileum uitgifte, Scott 51/65. Dan ziet u heel duidelijk de letters VR, van beneden naar boven. Hier stond uw scribbler stil: hij heeft namelijk niet kunnen ontdekken waar de I in VIR voor staat. Onze onvolprezen redacteur zal dit natuurlijk wel weten. Alvast bedankt, heer Van Herk!

(Koningin Victoria was sinds 1877 ook Keizerin, namelijk van India, in het Latijn Imperatrice, met de intrigerende I. Geen dank!)

☘ Parva sub Ingenti... Ja, we zijn in een Latijnse stemming en we gaan dus nog even door met Latijnse deviezen op Canadese zegels. Tussen de jaren 1964 en 1966 heeft Canada een prachtige serie postzegels uitgegeven, en wel Scott 417/429A, de Provinciale Bloemen- en Wapenzegels.

Eén daarvan nemen we even onder de loep van Carl, en wel Scott 424, gewijd aan Prince Edward Island. Onder het wapen zien we dan "Parva sub Ingenti", hetgeen deze scribbler vrij vertaalde als "De sterken beschermen de zwakken".

☘ Lest we forget....!! Ter herinnering aan het uitbreken van de tweede wereld-oorlog in 1939 werd op 10 november 1989, dus 50 jaar later, een serie van vier zegels uitgegeven, namelijk Scott 1260/1263.

Scott 1260 laat u enkele klanten zien die in een restaurant iets aan het gebruiken zijn en toen het nieuws via de radio te horen kregen. U ziet die radio tussen de cijfers 19 en 39. Het was inderdaad 10 november: dat kunt u ook duidelijk zien op de scheurkalender aan de wand, vlak vóór het cijfer 1 van 1939.

☘ Bent u ook bijgelovig van aard? U haat vrijdag de dertiende? U loopt nooit onder een ladder door? Wel, de twee Canadese piloten John Alcock en Arthur Whitten Brown dachten er heel anders over. Zij trokken zich er niets van aan.

Op 13 mei 1919 kwamen zij aan in New Foundland en op 26 mei, dus tweemaal 13, arriveerde hun vliegtuig. De bouw daarvan was op 13 februari begonnen en het was het 13e vliegtuig dat gebouwd werd. De constructie van het vliegtuig werd uitgevoerd onder toezicht van 10 technici van Vickers, 1 specialist in Rolls Royce motoren en 2 piloten, dus in totaal 13 personen. De zegel werd uitgegeven op 13 juni 1969, ter herinnering aan de non-stopvlucht van de beide piloten over de Atlantische Oceaan. De staart van het vliegtuig raakt het vertrekpunt New Foundland, de neus het punt van aankomst, Ierland.

Aan alles komt een einde, ook aan het postzegelseizoen 1997/1998. Als El Niño, het bekende knaapje (nou ja, knaapje...?), zich een beetje behoorlijk gedraagt, kunt u een droge en warme zomer verwachten. Mocht het onverhoopt toch regenen, dan, als altijd
PRETTIG POSTZEGELEN!

Victor Kuil
Gespecialiseerde Verenigingen in de USA
DE UNITED STATES PHILATELIC CLASSIC SOCIETY

Eén van de verzamelgebieden waaraan ik zelf het meeste plezier beleef, is de filatelie van de 19e eeuw. Toen in 1893 de *Columbians* uitkwamen, protesteerden de verzamelaars in hevige mate tegen het excessieve uitgiftebeleid van de overheid en met name tegen de dollarwaarden uit de serie, die geen enkel duidelijk postaal doel dienden. Prediker sprak reeds lang geleden uit, dat er niets nieuws onder de zon is. Wij glimlachen vandaag om het protest tegen de dollarwaarden. Hadden wij er maar wat meer van! Onze achterkleinkinderen glimlachen wellicht later om onze zorgen over het hedendaagse uitgiftebeleid. Dat laat onverlet, dat wij filatelisten in 1993 verzuimd hebben om het honderdjarig jubileum van onze uitbuiting te herdenken.

Van uitbuiting van de filatelist was in de vorige eeuw nog geen sprake, behalve aan het eind. De Hobby stond toen nog in de kinderschoenen. De postzegel bestond nog maar kort en het productieproces was nog volop in ontwikkeling. Er moest nog veel ontdekt worden. Als men toen over Posthistorie sprak, had men het over een tijd die wij nu al lang vergeten zijn. De U.S. Philatelic Classic Society (USPCS) is nu juist op de 19e eeuwse filatelie en de Amerikaanse voorfilatelie gedoken.

Spreekt men over de Amerikaanse klassieke filatelie, dan heeft men het over twee soorten beoefenaren. Dit zijn de verzamelaars en de studenten. Wie bij ons wordt aangeduid als onderzoeker, heet in de USA student. Het woord student komt in de USA serieuzer over dan in Nederland; wij praten hier vaak wat gekscherend over het student. In de USA-filatellie wordt met ontzag over studenten als bij voorbeeld Dr. Carroll Chase en Stanley Ashbrook gesproken. Wij in Nederland zouden het eerder over hoogleraren hebben.

Beide genoemde heren stonden aan de wieg van de U.S. Philatelic Classic Society. De vereniging is ooit begonnen als een club van specialisten op het gebied van de serie van 1851-1857, de ongetande serie van vóór de Burgeroorlog. Langzamerhand richtte de groep zich ook op andere gebieden, totdat geleidelijk aan het gehele spectrum van de klassieke filatelie omarmd werd.

De invloed van de studenten op de bedrijfsvoering van de vereniging is groot. Er is uiteraard enorm veel te melden op het gebied van de klassieke

filatelie van de USA. Niet alleen ontstonden de federale postzegels na de tijd van de locale uitgiften, de Postmaster Provisionals, en had er tweemaal een ongeldigverklaring van oude zegels plaats, er speelde zich een burgeroorlog af, het grondgebied werd verder ontdekt en ontwikkeld en daarna kwam de ontwikkeling van de Amerikaanse postale infrastructuur. Op het gebied van de Posthistorie is de 19e eeuw een jachtgebied zonder weerga. Dat is goed te merken bij de activiteiten van de USPCS.

Het verhaal van de 19e eeuwse filatelie laat zich op vele manieren vertellen in verzamelingen die op tentoonstellingen te zien zijn. Slechts weinigen van ons zijn echter in de gelegenheid om beroemde verzamelingen van Amerikaans materiaal te zien. Maar geen nood, u kunt voor een bedrag tussen 10 en 20 dollar per stuk een fotocopie van 69 van dit soort verzamelingen, netjes ingebonden, bij de USPCS bestellen, evenals andere literatuur die de club uitgeeft.

En één van de activiteiten is het verenigingsblad "*Chronicle of the U.S. Classic Postal Issues*", dat vier keer per jaar uitkomt. En de *Chronicle* is niet zomaar een blaadje, het heeft al vele prijzen gewonnen. Het heeft vaste rubrieken, namelijk alle series uit de klassieke filatelie.

Daarnaast komt het blad "*Chairman's Chatter*" uit, zeg maar "Het praatje van de voorzitter". Dat is een wat uitgebreidere vorm van wat wij onze Convo noemen, uitgebreid met verenigingsnieuws. Men heeft aldaar dus een strikte scheiding doorgevoerd tussen filatelistische artikelen en verenigingsnieuws. Deze scheiding hebben wij onder druk van de kosten een aantal jaren geleden moeten opgeven.

Als u lid wordt van de USPCS ontvangt u de ledenlijst van de meest prominente vertegenwoordigers van de USA-filatelie en wordt u aangemoedigd om met hen in contact te treden.

Ik realiseer me, dat het bovenstaande wellicht bij onze leden als nogal zwaar op de hand kan overkomen. Maar niets is minder waar. De USPCS is opgericht om het plezier in de hobby te vergroten. En doorgaans beleeft men meer plezier aan de hobby naarmate men er meer van afweet. Als u kennis in praktijk kunt brengen bij het neuzen in een stockboek van een ander, dan neust u lekker! Als u lid wordt van de USPCS investeert u in kennis, plezier en contacten. Het lidmaatschap kost u momenteel \$ 30.50 per jaar.

Het zal u duidelijk zijn, dat van alle verenigingen die in deze rubriek besproken worden de USPCS één van de meest prominente is die binnen de American Philatelic Society, de APS, bestaan. Meer behoef ik niet te vertellen: uiteraard ten eerste aanbevolen! Het bestuur helpt u graag verder als u met de club in contact wilt komen.

HERMAN JACOBS

Canada's Nationale Parken

Het is voor Nederlanders die nooit in Canada geweest zijn maar erg moeilijk om zich een voorstelling van de uitgestrektheid van dit enorme land te vormen. Uw scribbler had het voorrecht afgelopen zomer enkele van de meest bekende Nationale Parken van Canada te bezoeken en als je in Ottawa woont doe je dat niet even tussen de soep en de aardappelen.

Allereerst met het vliegtuig van het voormalige Uplands Airport, dat nu omgedoopt is tot MacDonald Cartier International Airport, naar Edmonton. Canada Post heeft aan dit vliegveld een speciale zegel gewijd, namelijk Scott 414, uitgegeven op 11 maart 1964.

Op 15 juli verscheen er een nieuwe, Scott 430, 1 cent duurder en daarom met opdruk 8, en eindelijk op 18 november kwam de definitieve 8 cents zegel uit, Scott 436.

Van Edmonton (vier uur vliegen!) rijden we over de Yellow Head Highway pal naar het Westen, ongeveer 366 kilometer, en komen dan in het hart van het Jasper National Park, gelegen bij het plaatsje Jasper. Het Park heeft een oppervlakte van maar liefst 10.878 vierkante kilometer. We steken het Park dwars over en komen aan het einde bij de hoogste berg in de Rockies, de Mount Robson, 3954 meter hoog. We zijn nu in British Columbia en het einddoel is Victoria, ook nog eens zo'n 850 kilometer en een tocht met de veerboot van 1½ uur.

Het regende pijpenstelen in British Columbia en we besloten snel terug te keren. Vanaf Kamploops ging het in oostelijke richting naar het Yoho National Park en daar wachtten deze krabbelaar een paar leuke verrassingen.

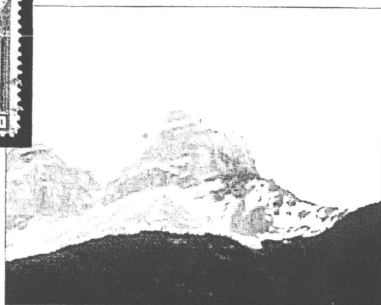
We passeerden het plaatsje Craigellachie, beroemd geworden vanwege "The last Spike". Hier is de plek waar Oost en West elkaar ontmoetten, toen de 3000 kilometer lange spoorweg aangelegd werd en de laatste "spike" in de biels geslagen werd. Zoals u ziet staat er een monument en ook kun je er

souvenirs kopen, onder andere een copie van de laatste "spijker", maar dan van hout.

Via de beruchte Rogers Pass in het 1350 vierkante kilometer grote Glacier National Park - Scott 934 laat u de kale rotsen daar zien - kwamen we terecht in het Yoho National Park van ongeveer dezelfde grootte: 1313 vierkante kilometer.

Nu weet u zo langzamerhand al wel dat de Scott E 3 een van mijn meest favoriete zegels is en u kunt beschrijvingen hiervan vinden in de Usca Post nummers 71, 85 en 88.

U weet dus ook dat de berg op de achtergrond de Mount Cathedral is, ofwel in het Frans de Mont Cathédrale. Deze scribbler had nooit gedacht dat hij nog eens oog in oog met deze berg zou komen te staan en toch, in Yoho National Park, op weg naar de Takakkaw Falls, stond er plotseling een bordje met de aanduiding "Cathedral Mountain 3189 M."

Met trillende vingers en tranende ogen (er stond namelijk een ijskoude wind, vandaar...) heeft uw scribbler snel deze berg "geschoten". Het resultaat ziet u hier - hopelijk duidelijk - afgebeeld.

Via de Kicking Horse Pass belandden we in het Banff National Park, een beetje groter, namelijk 6641 vierkante kilometer, en toen ging het over de Icefields Parkway door het Jasper National Park weer terug naar Edmonton en Ottawa.

Meer dan 7000 kilometer met het vliegtuig, 3000 kilometer met de auto, 110 kilometer met de veerboot, en toch valt er nog zo veel meer te zien.

Wat een land! U moet er eens naar toe gaan, het is beslist de moeite waard!!!

Bugs Bunny aan de Tand gevoeld

Sla dit stukje nu niet over met de verzuchting "o nee, niet alwéér die Bunny", want dan doet u zichzelf tekort. Bovendien gaat het eigenlijk niet zozeer over Bunny zelf als wel over een interessant verschijnsel, dat het eerst is gesignaleerd bij de zegel waarop "dat beest" is afgebeeld.

In Usca Post n° 92 zag u op bladzijde 26 een afbeelding die we hier voor het gemak nog maar eens afdrukken.

Variant 1
Komt voor bij
Scott 3137

Variant 2
Komt voor bij
Scott 3137
en 3138

Duidelijk is te zien dat de beide hoektandingen verschillen. Scherpziende filatelisten hadden dit verschijnsel ontdekt bij het "gewone" Bugs Bunny-velletje (of moeten we zeggen "compleet boekje"?), dat van Scott het catalogusnummer 3137 kreeg.

Voor alle duidelijkheid nog maar eens: 3137 is de variëteit waarbij de doorsteek, de *die cut*, alleen door de zegels gaat en niet door het draagpapier, zulks in tegenstelling tot Scott 3138, waarbij de doorsteek ook door het draagpapier heengaat (en waarvoor intussen fabelachtige bedragen worden neergeteld).

Het tandingsverschil doet zich alleen voor bij 3137. Bij 3138 is uitsluitend variant 2 aangetroffen.

De zegels zijn aangemaakt op een contract met Avery Dennison. Linn's Stamp News heeft die firma gevraagd naar de oorzaak van het verschil. Het antwoord luidde dat er twee "onderaannemers" waren ingeschakeld voor het aanbrengen van de doorsteek. (Dat gebeurt nadat de zegels zijn gedrukt, maar vóórdat ze worden versneden in de vorm waarin ze worden uitgegeven). Er was namelijk maar één firma te vinden die beschikte over de apparatuur om doorsteek aan te brengen die óók door het draagpapier heengaat.

Avery Dennison merkte hierbij nog op dat in het contract met de USPS nergens staat dat dat niet zou mogen. En dat elkaar concurrerende hamburger-restaurants immers ook niet worden gedwongen om identieke producten te gaan verkopen!

Maar dit verhaal geeft wel aanleiding tot twijfel aan de juistheid ervan. Immers, 3137 en 3138 zouden zich dan van elkaar onderscheiden en dus te herkennen zijn aan de hoektanding: 3137 met variant 1 en 3138 met variant 2. De Scott 3137 is echter aangetroffen met beide varianten!

Dit mysterie zette onze clubgenoot de heer F. R. Roos aan het denken. En hij kwam tot een verrassende ontdekking, waarvan hij en wij u graag deelgenoot maken.

Hij draaide een zegel met variant 2 een halve slag om en legde hem tegen een zegel met variant 1, zoals hiernaast is afgebeeld. De beide varianten bleken op die manier exact in elkaar te passen!

Legt u de zegel weer terug en schuift u hem tegen de zegel met variant 1, dan sluit de doorsteek daar ook weer precies in elkaar.

Legt u de rechtstaande variant 1 en de kopstaande variant 2 op elkaar, dan dekken ze elkaar volkomen. De doorsteek bovenaan variant 1 is gelijk aan die aan de onderrand van variant 2.

Conclusie: bij het aanbrengen van de doorsteek is het ene vel rechtstaand, het andere kopstaand door de machine gelopen. En dat hoeft in het geheel niet bij twee verschillende fabrikanten te zijn gebeurd.

Die verklaring lijkt ons heel wat aannemelijker dan die, welke Avery Dennison ervoor gaf.

Of kunt u er een speld tussen krijgen? Dan horen wij dat graag, want de ware filatelist vorst altijd naar het naadje van de kous.

Nu de filateliewereld op de beide varianten is geattendeerd, wordt het verschijnsel ook geconstateerd bij andere zelfklevende boekjeszegels, zoals bijvoorbeeld de Porch-zegel Scott 2921.

Aan u de uitdaging om op zoek te gaan naar meer voorbeelden. Mogen wij het even horen als u ontdekkingen doet?

Tot slot nog dit: naar het schijnt, vindt de redactie van de Scott Specialized hierin geen aanleiding om aan de beide varianten afzonderlijke nummers te geven, althans voorlopig niet. Maar het zou niet voor het eerst zijn wanneer dit standpunt later toch weer gewijzigd wordt. We wachten het maar eens af.

Wij zijn dank verschuldigd aan clubgenoot Roos, die de moeite nam om in de pen te klimmen en ons op de hoogte te brengen van zijn ontdekking!

Zo maar een zegeltje

De USA Scott 717 - Arbor Day

1. De Foto

2. Het Ontwerp

3. De Zegel

In april 1932 was het 60 jaar geleden dat in de USA Boomplantdag, Arbor Day, werd ingesteld. Aangezien de klimatologische omstandigheden in dat grote land van regio tot regio verschillen, valt Arbor Day in elke Staat op een andere dag. Maar de datum 22 april is gekozen als eerste dag van uitgifte van de herdenkingszegel Scott 717. Die datum is die van Arbor Day in Nebraska, de eerste Staat die die Dag instelde. Het is tevens de 100e geboortedag van J. Sterling Morton, die ooit de volgende resolutie had voorgelegd aan het Staatsbureau voor Landbouw in Nebraska:

"... dat woensdag 10 april 1872 worde gewijd aan het planten van bomen in de Staat Nebraska en dat het Staatsbureau voor Landbouw die dag "Arbor Day" noeme; en om het volk van die Staat te doordringen van het levensbelang van bomen planten een bijzondere prijs van honderd dollars worde toegekend aan die provinciale landbouwvereniging in Nebraska die op die dag het grootste aantal bomen plant, en een landbouwbibliotheek met boeken tot een waarde van vijftientig dollars aan de persoon, die op die dag in Nebraska het grootste aantal bomen plant."

Op die eerste Boomplantdag werden rond 1 miljoen bomen geplant. De derde woensdag in april werd gekozen als datum voor Boomplantdag in Nebraska; later werd dat veranderd in 22 april, de geboortedag van Morton. Die dag werd tot officiële feestdag verklaard en deze opzet verspreidde zich langzaam naar andere Staten.

De officiële eerste dag van uitgifte van de Scott 717 was dus 22 april 1932, in Nebraska City. Maar er is een aantal brieven gevonden uit andere plaatsen in Nebraska met afstempelingen tussen 18 en 22 april van dat jaar.

Het Post Office Department had namelijk specimen-zegels toegezonden aan Staatsinstellingen, met een brief waarin de uitgifte van de Arbor Day-zegel werd aangekondigd. Dat was in die tijd gewoonte: zo wist het personeel van te voren hoe de zegels er uitzagen. Een aantal van die zegels, die dus vóór de officiële Eerste Dag waren ontvangen, zijn dadelijk op brieven geplakt en per post verzonden, hoewel dat tegen de regels was. Wie zo'n exemplaar vindt, kan het desgewenst ruilen voor nog ontbrekende dure zegels!

De Scott 717 is op rotatiepersen gedrukt bij het Bureau of Engraving and Printing, in drukvellen van 400 stuks, die tot loketvellen van 100 werden gesneden en zo aan de postkantoren werden toegezonden. Op elk drukvel staan vier plaatnummers van vijf cijfers, één in elke hoek van het vel. Op elk loketvel staat er één. Er zijn 100.869.300 exemplaren uitgegeven.

In "Stamps Magazine" van 22 oktober 1932 schreef Beverly S. King dat er verschillende suggesties waren gedaan voor een passend ontwerp en dat daaruit één was gekozen waarop twee kinderen een boompje planten.

Michael L. Eidness, Hoofd van de Divisie Postzegels, was van oordeel dat zowel het Postdepartement als de kunstenaars van het Bureau of Engraving and Printing zich het best een voorstelling van dit gegeven zouden kunnen maken aan de hand van een echte foto. Hij wist Alvin W. Hall, de directeur van het Bureau of Engraving and Printing, te winnen voor de gedachte daarvoor diens eigen twee kinderen te laten fotograferen. Dat was uiteraard niet zo moeilijk. Wie wil nu niet zijn eigen kinderen op een postzegel zien?

Zo kregen Alvin W. Hall Jr. en de kleine Ruth Hall het nodige gerei in handen gedrukt en daarmee werden ze in de tuin van de heer Hall op de foto gezet (afbeelding 1). Aan de hand van deze foto maakte de aan het Bureau verbonden tekenaar C. A. Huston de op afbeelding 2 getoonde schets, die uiteindelijk door de Postmaster General werd gefiatteerd. De graveurs maakten naar dit model de patrijs en daarvan weer de drukplaten waarvan de zegels zijn gedrukt.

De oorspronkelijke foto is daarbij iets veranderd. De kolenschop in de handen van de jonge Alvin Hall is veranderd in een spade. Zelf werd hij dichterbij het boompje gezet en de positie van het huis op de achtergrond is gewijzigd.

Zo ziet u maar weer dat over praktisch elke zegel in onze albums wel een boom valt op te zetten en die is soms nog interessant ook!

KORT AMERIKAANS

★ Hebt u ook nog geld tegoed van Pacific '97? Doe dan net als de A.P.S. en maak een groot gebaar: scheld het kwijt. In het belang van de hobby. Te vrezen valt namelijk dat het grote financiële tekort, dat van deze internationale tentoonstelling in San Francisco was overgebleven, het aanzien van de hobby zou schaden. De A.P.S. "zat erin" voor \$ 24.253.17 en daar ziet ze nu van af. Volg dit voorbeeld!

★ Vond u dat nou ook, toen u die zegel voor het op 28 januari begonnen lunisolaire Jaar van de Tijger, het Chinese Nieuwjaar, zag? Wat daarop is afgebeeld, IS toch geen tijger? Dat WAS een tijger. Nu is het een haardkleedje...

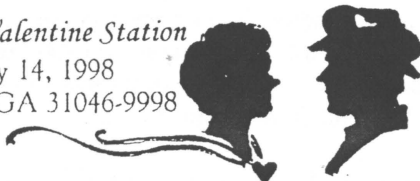
★ Wij kunnen er bijna nóg niet over schrijven zonder woeiend te worden. Over die ongetande Bugs Bunny-variëteit. Toch beginnen we te begrijpen waarom sommige lieden er kapitalen tot \$ 500 voor over hebben. Zij zien dat verzamelstuk als de grootste ooit uitgegeven postzegel ter wereld! En terecht: hij meet immers 87 x 130 mm. Of niet soms?

★ In de Scott Specialized 1998 vindt u de booklets BK262 en 263. Onder de kop "Combination booklets", beide met booklet cover BC139. Laat u zich niks wijsmaken! Het zijn gewoon de beide Bugs Bunny-velletjes 3137 en 3138. Die bestaan uit links 9 en rechts 1 zegel, vandaar "combination booklet". De Scott-redactie heeft besloten de beide BK-nummers uit de editie 1999 te schrappen en te vervangen door een voetnoot, die zegt dat 3137 en 3138 "complete booklets" zijn. Wij begrijpen daaruit dat het de eerste boekjes zijn zonder BK-nummer; ook weer wat nieuws. Kennelijk valt het zelfs voor Scott niet mee om alle maaksels van de USPS op logische wijze te rubriceren.

★ Soldaten van de USA bij de UNO-vredesmacht in Bosnië startten een actie om onze hobby populair te maken bij de leerlingen van de lagere school in Tuzla. Wilt u daaraan meedoen, stuur dan uw zegels aan het volgende simpele adres: ACE, 502nd MI Co., attn: Steve Staton, Operation Joint Guard, Tuzla Main, APO AE 09789. Nuttige gelegenheid en leuk als Steve misschien een bedankbriefje terugstuurt met een APO-stempel.

★ De USPS heeft vast en zeker in Usca Post gelezen dat de redacteur altijd moest grinniken als hij de officiële naam van haar Filatelistische Dienst las: Philatelic Fulfillment Service Center. Want in november vorig jaar is besloten die naam te veranderen. In het lentenummer van "USA Philatelic", de bestelcatalogus van die Dienst, is de nieuwe naam gebruikt: Stamp Fulfillment Services. Een stuk eenvoudiger dus en zonder dat jeugd-afschrikkende woord philatelic. En een stuk dicht bij de waarheid, want zo heel erg filatelistisch waren ze nu ook weer niet... Zo ziet u maar waar grinniken soms goed voor is.

★ Tobt u ook nog steeds met de vraag of de tekst op de rugzijde van het \$ 3 Mars Pathfinder-velletje nu óp of ónder de gom is afgedrukt? Dan kunnen wij u van die obsessie verlossen. De contractdrukker, Stamp Venturers, heeft er een in water oplosbare drukinkt voor gebruikt en die afgedrukt óp het reeds gegomde papier. Dat wil zeggen: op de rand, want op de rugzijde van de zegel zelf staat niets. Zo, het was erop of eronder, maar nu slaapt u tenminste weer rustig.

<i>Juliet Valentine Station</i> February 14, 1998 Juliette GA 31046-9998		<i>Romeo Valentine Station</i> February 14, 1998 Romeo MI 48065-9998
--	---	--

★ Valentijnsdag is alweer lang voorbij en wij verwijten ons dat wij hebben verzuimd om u te wijzen op de mogelijkheid om bovenstaande unieke beeldstempels op uw Valentijnspost te krijgen, namelijk van Romeo en Julia. En wat wilt u nou nóg valentijnser? Stuur volgend jaar uw post naar de postmaster van de plaats Romeo in Michigan. Die drukt het silhouet van Romeo erop af en stuurt de zaak door naar zijn collega in Juliette, Georgia. Die zorgt voor de rest.

★ U kunt zich dus verheugen op een reeks van 10 velletjes met elk 15 zegels, gewijd aan de 10 decaden van de straks aflopende eeuw. Die verschijnen in de loop van 1998, 1999 en... 2000! Die voor de tijdperken 1900-1909 en 1910-1919 zijn er al. Het leuke is, dat "het volk" zijn voorkeur mag uitspreken voor de te kiezen onderwerpen. Bekend werd ook, dat in de velletjes telkens één zegel zal worden gegraveerd en in diepdruk gedrukt, in één kleur. De rest wordt offset. In het eerste velletje is dat de zegel voor de Gibson Girl, in het tweede die voor het Panamakanaal.

★ Het magazine "Time" bestond op 3 maart 75 jaar. Het werd opgericht door Henry R. Luce, die zich vervolgens ontwikkelde tot een groot journalist, redacteur en uitgever. Hij richtte ook de bekende bladen "Life", "Fortune" en "Sports Illustrated" op. Zo'n man moet worden vereeuwigd en dat gebeurde met een postzegel. Volgens Postmaster General Runyan is dat "een van de grootste eerbewijzen die ons land kan brengen".

Het gebeurde op Luce's 100e geboortedag, 3 april, in de reeks - u raadt het al - Great Americans. Het is wederom een 32¢ zegel.

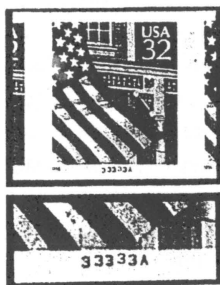

★ U zit al te hunkeren naar de volgende uitgifte in de reeks Looney Tunes, want u was al helemaal lyrisch van Bugs Bunny. Welnu, het wordt weer een velletje, ook genaamd "complete booklet" van 10, met links 9 en rechts 1 zegel. Er staat wederom een brievenbus op, nu met het vogeltje Tweety en de boosaardige kater Sylvester. Tweety roept "I thought I saw a pussy cat", maar dat kunt u niet horen. Wij kunnen u nog niet vertellen in hoeveel kunstige variëteiten de velletjes verkrijgbaar (?) zullen worden gesteld...

★ Er zijn trouwens aanwijzingen dat binnen afzienbare tijd ook Superman toegang tot uw album zal eisen. Was toch ook te gek, dat er wel zegels werden gewijd aan allerlei doorsneefiguren, maar nog nooit aan deze Alleskunner, die ons als het Grote Voorbeeld voor ogen staat. Canada deed dat al in 1995. Beter laat dan nooit!

★ In de vorige Usca Post brachten wij u op de hoogte van de woede van Senator Domenici over het feit dat er nog steeds geen zegel was gewijd aan de eerste Spaanse vestiging in Amerika in 1598. Wij kunnen u melden dat zijn gemoedsrust is teruggekeerd: op 11 juli krijgt hij zijn zegel. Die zegel herdenkt tevens de aanleg van El Camino Real de Tierra Adentro, u weet wel, De Koninklijke Weg naar het Binnenland, de oudste Europese straatweg in de USA.

★ Zijn er toch wéér twee op postzegels staande mensen ontdekt die dus ten onrechte nog leven! Politieaan Howard Burling uit Connecticut en zijn zoon Marc, op de Law and Order-zegel Scott 1343 van mei 1968. Howard is toen op slag postzegels gaan verzamelen. Erg, hè?

★ De Porch heeft voor de zoveelste maal voor vette krantenkoppen gezorgd. Op rollen van de Scott 2915A zijn plaatnummers gevonden met *suffix* A achter het nummer, namelijk 11111A, 13311A, 13231A, 22222A en 33333A! Dat is dus weer andere soep dan de *prefix*, de letter die de contractdrukkers vóór het plaatnummer afdrukken. Reeds in Usca Post 84 van november 1996, om precies te zijn op pagina 24, hadden wij u op deze schok voorbereid en nu is het dan zover.

Volgens ingewijden moet die A aanduiden dat er andere platen - in feite cilinders - zijn gebruikt dan voor de oplagen gedrukt van platen met dezelfde nummers, maar zónder die A. Dezelfde kenners vermoeden dat er niet zo gauw plaatnummers met een B erachter zullen komen. Vinden wij echt jammer.

★ Voorlopig zitten we weer gebeiteld, mensen. Met vier contractdrukkers zijn contracten gesloten voor vijf jaar postzegelproductie. De gelukkigen zijn Ashton Potter (USA), Avery Dennison, B.C.A. = de Banknote Corporation of America (die ook Guilford Gravure Inc. gaat inschakelen), en Sennett Security Products, de onderneming van de familie Sennett, die tot dusver werkte onder de naam Stamp Venturers. Sennett gaat ook de American Packaging Corp. inschakelen en Thomas De La Rue Inc, gevestigd te Dulles VA. In oktober had het Bureau of Engraving and Printing al een contract voor vijf jaar gekregen. Dat wordt inplakken geblazen!

★ Sinds 19 maart kunnen vooral de bloemen- en bloesemliefhebbers onder ons zich verheugen in een vijftal mooie zelfklevende, maar toch setenant gedrukte zegels met de bloeiende takken en de vruchten van Amerikaanse bomen erop. Het zijn de Zuidelijke Magnolia (*magnolia grandiflora*), de Blauwe Paloverde (*cercidium floridum*), de Gele Populier (*liriodendron tulipifera*), de Wilde Prairie-Appel (*malus ioensis*) en de Pacific (of Westerse) Kornoelje (*cornus nuttallii*). Zo pikt u ongemerkt weer een lekker woordje Latijn mee.

Misschien kunt u er wel mee terecht in uw vakantie-oord. Waarheen u ook gaat, onze beste wensen voor mooi weer en geen regen vergezellen u. We hopen dat u niet al te veel heimwee krijgt naar uw verzameling en naar ons. Heus, na de zomer gaan we er opgefrist weer tegenaan. Blijft u heel verstandig thuis, geniet dan met volle teugen van uw collectie en schrijf er een paar artikeltjes over voor uw clubgenoten.